

und daas für en föifliiber!

der alti traum vum flüüge.

Zwaar stellt d mänschhäit iri
vorbilder gèern uf e hööchi
süülen ue, aber sälber chrüücht si
als èerdegwüürm uf em flache
boden umenand wie d amäise,
und chuüm gaats e chli obsi, fan-
ged s aa schnuufen und rutsched
hindersi ab. kās wunder, sind di
alte gërmaanen imer uf di
hööchschte böim ue gchledderet,
wil s en blick i d wiiti händ wele
tue, und na hüt bestiiged s jede
turn, zum sich us irem flache
land chönen erhebe. d schwiizer
händ s da dure topograaphisch
besser und sind au vu chlii aa vu
irnen eltere uf jede gipfel ue
gshläikt worde, ooni gnau z
wüsse warum. ich wäiß es: dass
es chönd über de durchschnitt
uus raage, die chliine kèrli. aber
das isch lang nüüt gäge s gfüül,
wämer äim oder zweene weie
zuelueged, wo über öis im blaue
himmel iri chräis ziend. jaa, s fèèlt
is äifach e dimänsioon.

am ene sunntig namitaag hät
mi min vatter – ich bi doo
sächsi oder sibni gsii – an es
schütze fäscht mitgnoo, zwäi dör-
fer wiit vu dihäm. ich nimen aa
uf em packträäger vum velo.

«passisch uuf, dass d füeß nöd i
d späichen ie hebsch.» siin kara-
biiner hät er vor d bruscht
ghänt. bald simer deet gsii. lüüt
hät das ghaa a dem fäscht! vu de
schussabgaab wäiß i nüüt mee,
aber am rand vum gländ, uf ere
flache wise, isch äine mit sim
zwäisitzer gstartet und glandet
und hät all stund drüü maal en
rundfluug aabbotte. zwänzg fran-
ke hät dè gspass gchoschtet. iez
isch da äine gsii (ich ha das säl-
ber nöd mit überchoo), äine vu
dene, wo bi alem e chli öppis
müend use hole, dass es eener in
himmel chömed. dè hät de priis
welen uf füzää abe mèerte.
churz, min vatter mues das
ghöört ha und hät en föifliiber
füre gmacht, und scho bin iich
chliises buebli als driigaab i de
kabiine vu dem päiperli gsässe,
näbed em piloot und uf de chnüü
vu dem bhebige passaschier.

es hät e chli ghotteret, und
dänn isch d schwèerchraft
aufghobe gsii. mir sind wie im
ene risige riitsäili hööcher und
hööcher gschauklet und
gchwunge und under öis sind d
hüüser und d straaßen und isch

ales imer chliinner woorde. ich
han uf zmaal tüüf unen öises
huus gsee mit em garten und de
schüür, und dänn simer über d
burg ie gflogen und sind drumu-
me gchräiset, und scho isch es
wider nidsi ggangen i s wèentel
abe. jaa, das isch e churzi sach
gsii. bald bin ich wider a de hand
vum vatter dur s mänschegwüel
gspaziert, uf em feschttrampete
graasbode.

iez mue mer vilicht na wüsse:
Len föifliiber isch doozmaal,
ändi vierzgerjaar, nöd öppe nüüt
gsii. under füzg franke würd i s
ämel nöd umrächne gäge hüt, da
bin i fascht sicher. gèern aber
würd i mi draa erinere, was d
mueter nachèer zum vatter gsäit
hät wäge sim gschnällen ent-
schluss, iren eltischt! für föif
franke de lüft aazvertroue. für
miich ämel isch es e großes er-
läbnis gsii und ich han erscht
zwänzg jaar spøeter s nœchscht
maal wider us emene fluugzüüg
oben abe glueget.

Alfred Vogel,

29.12.2016, 115. Jahrgang, Nr. 364.